Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►**B**

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 717/2014,

27. juuni 2014,

milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandus- ja vesiviljelussektoris

(ELT L 190, 28.6.2014, lk 45)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EL) 2020/2008 8. detsember 2020	L 414	15	9.12.2020

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 717/2014,

27. juuni 2014,

milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandus- ja vesiviljelussektoris

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kalandus- ja vesiviljelussektori ettevõtjatele antava abi suhtes, välja arvatud:

a) abi, mille summa on kindlaks määratud ostetud või turule viidud toodangu hinna või koguse alusel;

b) abi, mida antakse tegevuseks, mis on seotud ekspordiga kolmandatesse riikidesse või liikmesriikidesse, täpsemalt selline abi, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, turustusvõrgu loomise ja toimimise või muude eksportimisest tulenevate jooksvate kuludega;

c) abi, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel;

d) abi, mida antakse kalalaevade ostmiseks;

e) abi, mida antakse kalapüügilaevade pea- või abimasinate ajakohastamiseks või asendamiseks;

f) abi, mida antakse laevade püügivõimsuse suurendamiseks või sellise varustuse soetamiseks, millega saab kalade asukohta paremini kindlaks teha,

g) abi, mida antakse uute kalalaevade ehitamiseks või kalalaevade impordiks;

h) abi, mida antakse püügitegevuse ajutiseks katkestamiseks või lõpetamiseks, kui määrusega (EL) nr 508/2014 ei ole konkreetselt sätestatud teisiti;

i) abi, mida antakse uurimusliku kalapüügi jaoks;

j) abi, mida antakse ettevõtte omandi ülemineku korral;

k) abi, mida antakse otseseks taasasustamiseks, välja arvatud juhul, kui see on ELi õigusaktis selgesõnaliselt ette nähtud looduskaitsemeetmena või kui tegemist on eksperimentaalse taasasustamisega.

2. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ning on tegev ka mõnes määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalasse kuuluvas sektoris või tegevusvaldkonnas, kohaldatakse kõnealuse määruse sätteid sellistele muudele sektoritele ja tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks

▼B

tegevuse või kulude eristamine, et kalandus- ja vesiviljelussektoris toimuv tegevus ei saa kõnealuse määruse alusel vähese tähtsusega abi.

3. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ning on tegev ka komisjoni määruse (EL) nr 1408/2013 ([1]) reguleerimisalasse kuuluvas põllumajandusliku esmatootmise sektoris, kohaldatakse käesoleva määruse sätteid kalandus- ja vesiviljelussektoris toimuvatele tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et põllumajanduslikule esmatootmisele ei anta käesoleva määruse alusel vähese tähtsusega abi.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „kalandus- ja vesiviljelussektoris tegutsevad ettevõtjad” — ettevõtjad, kes tegutsevad kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise ja turustamise sektoris;

b) „kalapüügi- ja vesiviljelustooted” — määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 5 punktides a ja b määratletud tooted;

c) „töötlemine ja turustamine” — kõik toimingud, kaasa arvatud käitlemine, töötlemine, tootmine ja turustamine alates lossimisest või püügist kuni lõpptooteni;

2. „üks ettevõtja” — käesoleva määruse tähenduses kõik ettevõtted, mille vahel on vähemalt üks järgmistest suhetest:

a) ettevõte omab teises ettevõttes aktsionäride või osanike häälteenamust;

b) ettevõttel on õigus ametisse määrata või ametist vabastada enamikku teise ettevõtte haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmetest;

c) ettevõttel on õigus rakendada teise ettevõtte suhtes valitsevat mõju vastavalt teise ettevõttega sõlmitud lepingule või selle asutamislepingule või põhikirjale;

([1]) Komisjoni määrus (EL) nr 1408/2013, 18. detsember 2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9).

▼B

d) ettevõte, kes on teise ettevõtte aktsionär või osanik, kontrollib vastavalt kokkuleppele kõnealuse ettevõtte teiste aktsionäride või osanikega üksi enamikku selle ettevõtte aktsionäride või osanike hääleõigustest.

Ühe ettevõtjana käsitatakse ka ettevõtteid, millel on esimese lõigu punktides a–d osutatud suhe ühe või mitme teise ettevõtte kaudu.

Artikkel 3

Vähese tähtsusega abi

1. Kui abimeetmed vastavad käesoleva määruse tingimustele, ei loeta neid aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks ja seetõttu vabastatakse nad aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teatamiskohustusest.

2. Liikmesriigi poolt kalandus- ja vesiviljelussektori ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei tohi mis tahes kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul ületada 30 000 eurot.

3. Liikmesriigi poolt kalandus- ja vesiviljelussektoris tegutsevale ettevõtjatele kolme eelarveaasta jooksul antava vähese tähtsusega abi kumulatiivne summa ei tohi ületada lisas sätestatud riiklikku ülemmäära.

4. Vähese tähtsusega abi andmise ajana käsitatakse aega, mil ettevõtjale antakse kohaldatavate riigi õigusaktide alusel seaduslik õigus seda abi saada, olenemata kuupäevast, mil nimetatud abi ettevõtjale makstakse.

5. Lõikes 2 sätestatud ülemmäär ja lõikes 3 osutatud riiklik ülemmäär kehtivad sõltumata vähese tähtsusega abi liigist ja eesmärgist ning sellest, kas liikmesriigi antud abi on täielikult või osaliselt rahastatud liidu vahenditest. Kolmeaastane ajavahemik määratakse kindlaks eelarveaastate järgi, mida ettevõtja asjaomases liikmesriigis kasutab.

6. Lõikes 2 sätestatud ülemmäära ja lõikes 3 osutatud riikliku ülemmäära kohaldamiseks väljendatakse abi rahalise toetusena. Kõik kasutatud arvud väljendavad brutomäärasid, see tähendab, et neist ei ole maha arvatud makse ega muid tasusid. Kui abi antakse muus vormis kui toetus, on abi suuruseks abi brutotoetusekvivalent.

Mitmes osas makstava abi väärtus diskonteeritakse selle andmise aja väärtuseni. Diskonteerimisel kasutatakse intressimäärana abi andmise ajal kohaldatavat diskontomäära.

7. Kui lõikes 2 sätestatud ülemmäära või lõikes 3 osutatud riiklikku ülemmäära uue vähese tähtsusega abi andmisel ületatakse, ei kohaldata selle uue abi ühegi osa suhtes käesolevast määrusest tulenevaid eeliseid.

▼B

8. Ühinemiste ja omandamiste korral võetakse arvesse kõigile ühinevatele ettevõtjatele varem antud vähese tähtsusega abi, et otsustada, kas uuele või ülevõtvale ettevõtjale antav mis tahes vähese tähtsusega abi ületab lõikes 2 sätestatud ülemmäära või riiklikku ülemmäära. Enne ühinemist või omandamist seaduslikult antud vähese tähtsusega abi on jätkuvalt seaduslik.

9. Kui üks ettevõtja jaguneb kaheks või enamaks eraldiseisvaks ettevõtjaks, omistatakse enne jagunemist määratud vähese tähtsusega abi sellest kasu saanud ettevõtjale, st põhimõtteliselt ettevõtjale, kes võtab üle tegevused, mille jaoks vähese tähtsusega abi kasutati. Kui selline omistamine ei ole võimalik, siis jagatakse vähese tähtsusega abi proportsionaalselt uute ettevõtjate omakapitali arvestusliku väärtuse alusel jagunemise tegelikul kuupäeval.

Artikkel 4

Brutotoetusekvivalendi arvutamine

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ainult niisuguse abi suhtes, mille brutotoetusekvivalenti on juba eelnevalt võimalik täpselt välja arvutada riskihindamist tegemata („läbipaistev abi”).

2. Toetuste või intressimäärade toetustena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina.

3. Laenudena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui

a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ja ettevõtja ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurte ettevõtjate puhul on abisaaja seisund võrreldav vähemalt krediidireitinguga B– ja

b) laen on tagatud tagatisega, mis katab vähemalt 50 % laenust, ning laenu summa on 150 000 eurot viieks aastaks või 75 000 eurot kümneks aastaks. Kui laen on nimetatud summast väiksem ja/või kui laenu antakse vähem kui vastavalt viie või kümne aasta pikkuseks ajavahemikuks, arvutatakse nimetatud laenu brutotoetusekvivalent vastava protsendina artikli 3 lõikes 2 sätestatud kohaldatavast ülemmäärast, või

c) brutotoetusekvivalent on arvutatud vastavalt toetuse andmise ajal kehtinud viitemäärale.

4. Kapitalisüstina antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui riigi panuse kogusumma ei ole suurem artikli 3 lõikes 2 sätestatud vähese tähtsusega abi ülemmäärast.

▼B

5. Abi, mida antakse riskifinantseerimismeetmetena omakapitali- või kvaasiomakapitali investeeringute vormis, tohib pidada läbipaistvaks vähese tähtsusega abiks vaid juhul, kui ühele ettevõtjale antav kapital ei ületa artikli 3 lõikes 2 sätestatud vähese tähtsusega abi ülemmäära.

6. Tagatistena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui

a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ja ettevõtja ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurte ettevõtjate puhul on abisaaja seisund võrreldav vähemalt krediidireitinguga B– ja

b) tagatis ei ole suurem kui 80 % laenust ja tagatud summa ei ületa 225 000 eurot ja tagatise kestus ei ületa viit aastat, või tagatud summa ei ületa 112 500 eurot ja tagatise kestus ei ole pikem kui kümme aastat. Kui tagatud summa on nimetatud summadest väiksem ja/või tagatis antakse lühemaks ajavahemikuks kui viis või kümme aastat, arvutatakse tagatise brutotoetusekvivalent protsendina artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäärast või

c) brutotoetusekvivalendi arvutamisel on aluseks võetud nn *safe-harbour*-preemiad, mis on sätestatud komisjoni teatises, või

d) enne kohaldamist

   i) on tagatise brutotoetusekvivalendi arvutamise meetodist teatatud komisjonile mõne muu sel ajal kohaldatava riigiabi käsitleva määruse alusel ja komisjon on selle heaks kiitnud kooskõlas komisjoni teatisega garantiidena antava riigiabi kohta või mõne seda asendava teatisega ja

   ii) meetodiga käsitletakse sõnaselgelt sellist liiki tagatisi ja nendega seotud tehinguid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust.

7. Muude vahenditena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina tingimusel, et vahendiga nähakse ette piirmäär, mis tagab, et asjaomast ülemmäära ei ületata.

Artikkel 5

Kumuleerimine

1. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ja ka ühes või mitmes sektoris või tegevusvaldkonnas, mis kuuluvad määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalasse, võib käesoleva määruse kohaselt kalandus- ja vesiviljelussektori tegevustele antava vähese tähtsusega abi kumuleerida sellis(t)ele muu(de)le sektori(te)le või tegevusvaldkondadele antava vähese tähtsusega abiga kuni määruse (EL) nr 1407/2013

▼B

artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomase ülemmäärani, tingimusel et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et kalandus- ja vesiviljelussektori tegevusele ei anta määruse (EL) nr 1407/2013 kohast vähese tähtsusega abi.

2. Kui ettevõtja tegutseb nii kalandus- ja vesiviljelussektoris kui ka põllumajandusliku esmatootmise sektoris, võib määruse (EL) nr 1408/2013 kohaselt antud vähese tähtsusega abi kumuleerida käesoleva määruse kohaselt kalandus- ja vesiviljelussektoris antud vähese tähtsusega abiga kuni käesolevas määruses sätestatud ülemmäärani tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et põllumajandusliku esmatootmise sektori tegevusele ei anta käesoleva määruse kohast vähese tähtsusega abi.

3. Vähese tähtsusega abi ei või kumuleerida samadele rahastamiskõlblikele kuludele või samadele riskifinantseerimismeetmetele antud riigiabiga, kui sellise kumuleerimise tulemusel on asjaomase abi osakaal või kindlaksmääratud abisumma suurem, kui on iga juhtumi iseärasusi arvestades kindlaks määratud grupierandit käsitleva määruse või komisjoni otsusega. Sellist vähese tähtsusega abi, mida ei anta või mis ei tulene teatavatest rahastamiskõlblikest kuludest, võib kumuleerida muu riigiabiga, mida antakse grupierandi määruse või komisjoni otsuse kohaselt.

Artikkel 6

Järelevalve

1. Kui liikmesriik kavatseb anda ettevõtjale käesoleva määruse kohast vähese tähtsusega abi, teatab ta ettevõtjale kirjalikult abi kavandatava summa, mis on väljendatud brutotoetusekvivalendina, ja asjaolu, et abi on vähese tähtsusega, viidates selgelt käesolevale määrusele ning esitades määruse pealkirja ja viite määruse *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise andmetele. Kui kooskõlas käesoleva määrusega antakse abikava alusel vähese tähtsusega abi eri ettevõtjatele ja kui selle kava raames makstakse kõnealustele ettevõtjatele eri suurusega abisummasid, võib asjaomane liikmesriik täita kõnealuse kohustuse, teatades ettevõtjatele kindlaksmääratud summa, mis vastab asjaomase abikava raames makstava abi maksimumsummale. Sellisel juhul kasutatakse artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäärast ja artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklikust ülemmäärast kinnipidamise väljaselgitamiseks kõnealust kindlaksmääratud summat. Liikmesriik taotleb asjaomaselt ettevõtjalt enne abi andmist kirjaliku või elektroonilise kinnituse kogu muu vähese tähtsusega abi kohta, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust või muid vähese tähtsusega abi käsitlevaid määrusi ning mida ettevõtja on saanud jooksva eelarveaasta ja kahe eelneva eelarveaasta jooksul.

▼B

2. Kui liikmesriik on asutanud vähese tähtsusega abi keskregistri, milles on täielik teave selle liikmesriigi ametiasutuste antud vähese tähtsusega abi kohta, ei kohaldata lõiget 1 alates ajast, kui register hõlmab kolme eelarveaasta pikkust ajavahemikku.

3. Liikmesriik annab käesoleva määruse kohast uut vähese tähtsusega abi üksnes juhul, kui ta on veendunud, et see ei suurenda asjaomasele ettevõtjale antud vähese tähtsusega abi kogusummat üle artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära ja artikli 3 lõikes 3 osutatud riikliku ülemmäära ning et kõik käesolevas määruses sätestatud tingimused on täidetud.

4. Liikmesriigid registreerivad ja koondavad kõik käesoleva määruse kohaldamist käsitlevad andmed. Registreeritud andmed sisaldavad kogu teavet, mida on vaja käesoleva määruse tingimuste täitmise tõendamiseks. Vähese tähtsusega üksikabi käsitlevaid andmeid säilitatakse kümne eelarveaasta jooksul alates abi andmise päevast. Vähese tähtsusega abi kava käsitlevaid andmeid säilitatakse kümne eelarveaasta jooksul alates päevast, mil selle kava alusel anti viimast korda üksikabi.

5. Asjaomane liikmesriik esitab kirjaliku taotluse korral 20 tööpäeva või taotluses sisalduda võiva pikema tähtaja jooksul kogu teabe, mida komisjon peab vajalikuks, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse tingimusi on täidetud, ja esmajoones teatab ta ettevõtjale käesoleva määruse ja muude vähese tähtsusega abi määruste kohaselt antud vähese tähtsusega abi kogusumma.

Artikkel 7

Üleminekusätted

1. Käesolevat määrust kohaldatakse enne selle jõustumist antud abi suhtes, kui see abi vastab kõigile käesoleva määruse tingimustele. Abi, mis ei vasta nendele tingimustele, hindab komisjon vastavate raamdokumentide, suuniste, teadete ning teatiste alusel.

2. Vähese tähtsusega üksikabi, mida anti 1. jaanuarist 2005 kuni 30. juunini 2008 ja mis vastab määruse (EÜ) nr 1860/2004 tingimustele, ei loeta aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks, mistõttu selle abi suhtes ei kehti aluslepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustus.

3. Vähese tähtsusega üksikabi, mida on antud 31. juulist 2007 kuni 30. juunini 2014 ja mis vastab määruse (EÜ) nr 875/2007 tingimustele, ei loeta aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks, mistõttu selle abi suhtes ei kehti aluslepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustus.

▼B

4. Käesoleva määruse kehtivusaja lõppedes võib käesoleva määruse tingimustele vastavat mis tahes vähese tähtsusega abi kava käesoleva määruse alusel rakendada veel kuue kuu jooksul.

Artikkel 8

Jõustumine ja kohaldamisaeg

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 2014.

▼M1

Seda kohaldatakse 31. detsembrini 2022.

▼B

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

LISA

Artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklikud ülemmäärad

(EUR)

Liikmesriik	Vähese tähtsusega abi maksimaalsed kumulatiivsed summad kalandus- ja vesiviljelussektoris liikmesriigiti
Belgia	11 240 000
Bulgaaria	1 270 000
Tšehhi Vabariik	3 020 000
Taani	51 720 000
Saksamaa	55 520 000
Eesti	3 930 000
Iirimaa	20 820 000
Kreeka	27 270 000
Hispaania	165 840 000
Prantsusmaa	112 550 000
Horvaatia	6 260 000
Itaalia	96 310 000
Küpros	1 090 000
Läti	4 450 000
Leedu	8 320 000
Luksemburg	0
Ungari	975 000
Malta	2 500 000
Madalmaad	22 960 000
Austria	1 510 000
Poola	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumeenia	2 460 000
Sloveenia	990 000
Slovakkia	860 000
Soome	7 450 000
Rootsi	18 860 000
Ühendkuningriik	114 780 000